

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 006380 18 Кж 2
Бања Лука, 14.8.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног М.Д., због кривичног дјела изнуде из члана 180. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Србије, у поступку извршења кривичне пресуде иностраног суда, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006380 17 Кв од 16.02.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 14.8.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног М.Д., те потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006380 17 Кв од 16.02.2018. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бијељини број број 12 0 К 006380 17 Кв од 16.02.2018. године, преузето је извршење правоснажне пресуде Основног суда у Лозници, Република Србија, број 2-К-259/10 од 13.7.2016. године (преиначена, у одлуци о кривичној санкцији, пресудом Апелационог суда у Новом Саду број Кж1 1569/16 од 08.02.2017. године) и казне затвора у трајању од 1 (једне) године, изречене осуђеном М.Д., због кривичног дјела изнуде из члана 180. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Србије, а које дјело је, према побијаној пресуди и према кривичном законодавству Републике Српске, квалификовано као кривично дјело изнуде из члана 232. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), за које дјело му је, том пресудом, изречена казна затвора у трајању у трајању од 1 (једне) године.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио осуђени, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, и како наводи погрешне примјене материјалног права и повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12 и 91/17, у даљем тексту: ЗКП РС), одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Побијана пресуда, којом је преузето извршење правоснажне пресуде Основног суда у Лозници, Република Србија, број 2-К-259/10 од 13.7.2016. године у односу на санкцију коју је изрекао инострани суд, донесена је правилном примјеном одредбе члана 404. став 2. ЗКП РС и члана 62. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима („Службени гласник БиХ“, број 53/09) у вези са чланом 2. став 1. Уговора између Босне и Херцегине и Србије о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима („Службени гласник БиХ“, број 12/10).

Чињеница да је, након достављања молбе иностраног органа, којим се тражи извршење наведене правоснажне пресуде Основног суда у Лозници, Република Србија, број 2-К-259/10 од 13.7.2016. године (а који поступак је покренут по захтјеву браниоца осуђеног, адвоката С.М., адвоката из Л., дана 08.6.2017. године), донесена друга правоснажна пресуда Основног суда у Лозници, Република Србија, број Кв 212/2017 од 11.8.2017. године, којом су обједињене казне затвора изречене правоснажним пресудама Основног суда у Краљеву број К 638/2009 од 20.11.2019. године и Основног суда Лозници, број 2-К-259/10 од 13.7.2016. године, те изречена јединствена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) мјесеци, није од значаја са аспекта законитости и правилности побијане пресуде, јер та нова пресуда иностраног суда од 11.8.2017. године, на коју се указује жалбом, није ни била предмет разматрања у овом поступку извршења кривичне пресуде иностраног суда.

Надаље, испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 322. ЗКП РС, овај суд налази да је казна затвора у трајању од 1 (једне) године, изречена побијаном пресудом, одмјерена у складу са општим правилима о одмјеравању казне, те у циљу остварења сврхе кажњавања, о чему су дати ваљани разлози у побијаној пресуди.

На основу наведеног и примјеном члана 324. ЗКП РС, одлучено као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић